

Víkendovka spoločenstva UPC MOSTY (17. – 19. 10. 2014) „Zotrvávanie“

„Títo zotrvávali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách.“ (Skutky apoštolov 2, 42)

V duchu tohto verša sa niesli dni našej víkendovky v areáli Detskej Misie v Častej.

Keď sme sa v piatok večer po príchode ubytovali a strávili pár chvíľ v spoločenstve za stolom s dobrou večerou, prišiel čas aj na duchovné spoločenstvo.

Miško Beňo otvoril víkendovku témou „Ako zotrávať v modlitbách?“ Po krátkom pripomenutí si, čo pre nás kresťanov modlitba znamená a akú výsadu máme vďaka Pánovi Ježišovi, že môžeme prichádzať slobodne k Bohu a nazývať ho naším Otcom, sme mali možnosť spolu sa zjednotiť v modlitbách za potreby a prosby nášho spoločenstva Univerzitného pastoračného centra (UPC) Mosty, no mohli sme aj z hĺbky našich srdc ďakovať za všetko, čo Pán Boh v našom spoločenstve už doteraz vykonal.

V sobotu dopoludnia nám prišiel slúžiť brat Janko Hroboň, farár Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. Bratislava Dúbravka. V téme „Ako zotrávať v spoločenstve s rodinou?“ s nami zdieľal svedectvo o svojej rodine – ako bol on vedený v spoločenstve k Bohu a ako on viedol svoje deti (svoju rodinu) k Bohu; a tiež, čo to vlastne znamená zotrávať v spoločenstve pri Bohu a v duchovnej rodine. Povzbudil nás, aby sme sa modlili a hľadali svoj duchovný domov v konkrétnej cirkvi (spoločenstve), aby sme slúžili ochotným srdcom nie len v zbore ako takom, ale predovšetkým aby sme slúžili nášmu Bohu. V jeho rozprávaní zarezovala jedna vzácna myšlienka: Nie je dôležité to, keď ľudia z jednej cirkvi navštívia inú cirkev – iné spoločenstvá. Dôležité je, aby si odtiaľ vzali to dobré a vrátili sa späť do svojho zboru a tam slúžili.

Poobede sme mali voľný program. Koľko ľudí, toľko chutí, zvykne sa vravieť. Rovnako to bolo aj u nás. Jedna skupinka turistických nadšencov sa chvíľku po obede vybrala na menšiu túru do kopcov okolo Častej. Celú sobotu sme mali krásne slnečné počasie, a vraj z neďalekej rozhľadne dovideli naši turisti až na bratislavskú televíznu vežu na Kamzíku. Ďalšie dve skupinky menej nadšených turistov (alebo sme len mali ťažké bruchá od obeda?) sme sa vybrali na prechádzku po asfaltke a natrafili sme na jesennými lúčmi zaplavenú lúku, ktorá tak veľmi lákala naše „staré“ kosti k oddychu. Chvíľu sme sposedeli, porozprávali sme sa, prešli sme sa lúkou hore-dolu a vrátili sme sa späť. Chalani si totiž chceli ešte zahrať floorball. A čo vlastne robili baby? Samozrejme, rozhovory, rozhovory, rozhovory. Medzitým ešte naše vzácne rodinky naštartovali kočíky a so svojimi detičkami sa vybrali na prechádzku k neďalekému hradu Červený kameň.

Naši z kopcov navrátení turisti, vybehaní chalani, vyrozprávané baby a oddychnutí rodičia – všetci sme sa už nevedeli dočkať večere. Po nej nasledoval hlavný večerný program. Dávid Spodniak otvoril tému „Prečo zotrávať v spoločenstve?“ Spomenul 4 významné piliere (resp. základy) dôležité pre náš duchovný život: 1. pilier: osobný vzťah s Bohom, 2. pilier: rodinné spoločenstvo s Bohom, 3. pilier: malé spoločenstvo (skupinka), 4. pilier: zbor.

Ani sme sa nenazdali a hľa, nedeľa. – Čas vrátiť sa do Bratislavy. Avšak ešte predtým, než sme sa vybrali na cestu, nám prišli slúžiť vzácní manželia Lesanovci. Slúžili nám Božím slovom a vzhľadom na počet ich detí (8) aj autentickým svedectvom na tému „*Ako vychovávať a viesť deti k Pánovi Ježišovi*“. Snáď všetkých, ktorí sme ich počúvali, podnietili zamyslieť sa nad tým, čo v skutočnosti znamená žiť v manželstve, mať deti, vychovávať ich v Božej múdrosti a rozumnosti a viesť ich k osobnému vzťahu s Pánom Bohom. Sme veľmi vďační Pánu Bohu za ich službu.

To však nebol úplný koniec víkendovky. Viacerí sme sa stretli na našich obvyklých službách Božích v kaplnke UPC v Mlynskej doline v Bratislave. Tu Martin Balko oficiálne zakončil víkendovku kázňou na tému „*Ako zotrvať v lámaní chleba?*“ Po zahĺbení sa do Božieho slova sme z Božej milosti spoločne prijímali posvätený chlieb a víno vo Večeri Pánovej a mohli sme si tak pripomenúť nie len to, ako fungoval prvý jeruzalemský cirkevný zbor, ale hlavne opäť prijať Božie odpustenie a očistenie od hriechov a uvedomiť si, čo nám nás Pán Ježiš získal na kríži.

Čas strávený v spievaní piesní (chvál), pri témach, na modlitbách, v diskusiách; stíšenia v skupinkách, či individuálne; rozhovory, hry, zdieľanie, vzájomné spoznávanie sa, povzbudzovanie, napomínanie, budovanie spoločenstva – to bola naša víkendovka v Častej. A teraz je na nás, ako s tým, čo sme prijali, naložíme.

Sme tu preto, aby sme ako kresťania zotrvali v spoločenstve. Ale sme tu aj preto, aby sme ako spoločenstvo nezatvárali svoje dvere pred týmto svetom, ale aby sme vyšli a získavali stratených pre Krista.

Pán Ježiš sám povedal: „*Kto prichádza ku mne, nevyhodím ho.*“

Daniela Štrbová